

пратилъ въ Цариградъ трима легаты; нъ тѣ намѣсто да потушять, още по-распалили пламя на раздора, зашто-то кога-то не могли да сполучять, да накаратъ Патриарха да си промѣни мнѣніе-то, влѣзли тържественно въ Храма на Св. Софіѣ, и го анатематисали заедно съ едномысленици-ты му, па оставили клятвеннѣ-тѣ си грамотѣ на прѣстола, и излѣзли, думащецъ, че отрѣсвать и праха на нозѣ-тѣ си въ Цариградъ и въ цѣлыя Истокъ. Тѣй опытуваніе-то за примиряваніе ся свършило само съ още по-големо ожесточеніе.

Бръстоносни-ти походи и особито четвъртый, кой-то ся свършилъ, като призвѣлъ Цариградъ, усилили още повече враждѣ-тѣ между гръци-ты и латини-ты; зашто-то Бръстоносни-ти, като завладѣхъ Цариградъ, изгнали изъ него съ безчестіе Патриарха и гръцко-то духовенство, обрали го и му затворили храмовѣ-ты, а сички-ты, кои-то не щѣли да припознахъ власть-тѣ на папѣ-тѣ, подложили подъ жестоко гоненіе; намѣстѣ (въ Бипрѣ) даже ги горили и на кладни. Послѣ като ся възстановила пакъ имперіѣ-та, императори-ти ся опитали нѣколко-пѣти дано подновять и съжза между черкови-ты, нъ сички-ти имъ опыти си останѣли безуспѣшни. Отъ тѣхъ особито сѣ по-забѣлѣжителни, станѣли-ти въ царуваніе-то на Палеологовци-ты: Михаила VIII-ый и Ивана VII-ый.

Михаилъ Палеологъ, кой-то бѣше отиѣлъ Цариградъ отъ Латини-ты, и имъ довършилъ имперіѣ-тѣ на Истокъ, за да може да ся удържи на прѣстола си, и да ся помири съ папѣ-тѣ намыслилъ да подчини гръцкѣ-тѣ черковѣ подъ власть-тѣ му. Нъ духовенство-то и народъ-тѣ му ся упрѣли злѣ, та затова грибѣгнѣлъ и до насиліе. Трима душъ отъ патриарсы-ты ся свалили отъ сѣдалище-то си за своѣ-тѣ коравинѣ, единъ подиръ други, а псеновѣдници-ти на православіе-то ся подхвърляли на тѣлесно наказаніе, публиченъ позоръ, далѣко заточеніе и тяжко угнѣтеніе. Както могли вече, до нѣйдѣ съ събираніе, а до нейдѣ и съ скованы гласове и подписы закрѣпили акта на това съединеніе. Папа Григорій X-ый свыкалъ затова тѣй наричаныя Всенленскы Сѣборъ въ Лионъ (1274 г.), и императорскы-ти посланници, кои-то хѣдили тамъ, безъ да му разсѣждатъ надалѣко, му припознали пѣрвенство-то и подписали за прииманіе-то на Римско-то Вѣроисповѣданіе. А сѣборъ-тѣ имъ отстѣпилъ да си употреблявать пакъ Символа и безъ прибавкѣ-тѣ, и да си опазять сички-ты черковны обряды. Нъ Михаилъ умрѣлъ — и това насилственое съединеніе на гръцкѣ-тѣ черковѣ съ Римскѣ-тѣ ся развалило. Той ся не погрѣбѣлъ